

Komentár evanjelia na stredu po 7. velkonočnej nedeli: aby sme boli jedno

Komentár na stredu po 7.
velkonočnej nedeli. „Zachovaj
ich vo svojom mene, ktoré si ty
dal mne, aby boli jedno ako
my.“ Najsvätejšia Trojica nás
chce všetkých bez výnimky
pozvať, aby sme sa podieľali na
jej láske a žili v láske so
všetkými.

Evanjelium (Jn 17, 11-19)

Ježiš pozdvihol oči k nebu a modlil
sa:

„Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my. Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo. Ale teraz idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali v sebe moju radosť – a úplnú.

Dal som im tvoje slovo a svet ich znenávidel, lebo nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta.

Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde.“

Komentár

Dnes počúvame pokračovanie včerajšieho úryvku: ten vznešený moment, takzvanú *kňazskú modlitbu*, v ktorej Ježiš otvára doširoka dvere svojho Srdca a nevídaným spôsobom zjavuje hlboké spojenie medzi sebou a svojím Otcom.

Ale hoci je to už samo osebe vznešené, toto zjavenie ide ešte ďalej: Najsvätejšia Trojica nás chce všetkých bez výnimky vyzvať k účasti na tejto istej láske.

Pánove slová v dnešných veršoch sú úchvatné: „aby boli jedno, ako sme my jedno“. Jednota, plod lásky medzi apoštolmi, musí byť odrazom trojičnej lásky.

Dôsledky jej dobrého prežívania nie sú zanedbateľné. Zajtra budeme čítať pokračovanie tohto úryvku, kde nájdeme kľúčové čítanie: „aby aj oni boli jedno v nás, aby svet uveril, že si

ma ty poslal“ (Jn 17, 21). Jednota medzi apoštolmi je podmienkou, aby svet uveril v Krista. A nejde len o vonkajšiu dôveryhodnosť alebo o zvýšenie dôveryhodnosti posolstva: Kristus prišiel dať svoj život „za rozptýlené Božie deti“ (Jn 11, 52). Inými slovami, Pán vylial svoju krv, aby nás spojil, aby nás zjednotil, aby už nebolo rozdelenia.

Preto je taká dôležitá láska medzi rodičmi a deťmi, manželmi, súrodencami, kolegami, priateľmi. Pán od nás žiada, aby sme žili lásku so všetkými, pretože to je chutné ovocie jeho kríža. Pohrdať bratmi a sestrami, nechať sa strhnúť pýchou v medziludských vzťahoch znamená stratiť to, čo pre nás Kristus získal.

Preto svätý Ján, ktorý nám vo svojom evanjeliu odovzdáva tieto živé Ježišove slová, môže s presvedčením povedať: „Kto nemiluje svojho brata,

ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí“ (1 Jn 4, 20).

Neznamená to, že musíme mať rovnaký stupeň sympatií ku všetkým ľuďom. Znamená to, že náš Pán od nás očakáva, že mu dovolíme, aby osvietil každý náš vzťah a náklonnosť. Takúto skúsenosť mal svätý Josemaría, ktorý nás učí, že „milovať kresťansky znamená *chcieť milovať*, v Kristovi sa rozhodnúť chcieť dobro ľudí bez akejkoľvek diskriminácie“ (*Boží priatelia*, bod 231). Preto „keď miluješ Pána, nebude tvora, ktorý by nenašiel miesto v tvojom srdci“ (*Krížová cesta*, VIII. zastavenie, bod 5).

Luis Miguel Bravo // Aaron Burden - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-7/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-7/) (26.03.2025)